

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] liceat parentibus verberare filios, & dominis seruos? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vtrum liceat patribus verberare filios, aut dominis seruos?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod non liceat patribus verberare filios, aut dominis seruos. Dicit enim Apostolus ad Ephes. 6. Vos patres nolite ad iracundiam prouocare filios vestros. Et infra subdit, Et vos Domini eadem facite seruis, remittentes minas. Sed propter verbera aliqui ad iracundiam prouocantur, & sunt etiam minis grauiora. Ergo neque patres filios, neque domini seruos debent verberare.

365
Inf. 9. 72
a 2. ad 2
S. sed ex
maior, in
sit. de his
qui sunt
sui, vel
alien. in-
ris.

¶ 2 Præterea, Philosophus dicit in 10. ethic. * quod sermo paternus habet solum admonitionem, non autem coactionem. Sed quædam coactio est per verbera. Ergo parentibus non licet filios verberare.

lib. 10. c.
ult. ante
med. 10. 5

¶ 3 Præterea, Vnicuique licet alteri disciplinam impendere. Hoc enim pertinet ad eleemosynas spirituales, vt supra dictum est *. Si ergo parentibus licet propter disciplinam filios verberare, pari ratione cuiuslibet licebit quemlibet verberare: quod patet esse falsum. Ergo & primum.

q. 32. a 2

SED contra est, quod dicitur Prouer. 13. Qui percutit virgæ, odit filium suum. Et infra 23. Noli subtrahere a puero disciplinam: si enim percusseris eum virga, non morietur. Tu virga percuties eum, & animam eius de inferno liberabis. Et Eccles. 33. dicitur, Seruo maleuolo tortura & compedes.

RESPONDEO dicendum, quod per verberationem nocuum quoddam infertur corpori eius qui verberatur: aliter tamen quam in mutilatione. Nam mutilatio tollit corporis integritatem, verberatio vero tantummodo efficit sensum dolore: vnde multo minus nocuum est, quam mutilatio membri. Nocuum autem inferre alicui non licet, nisi per modum pænæ propter iustitiam. Nullus autem iuste punit aliquem, nisi sit eius iurisdictioni subiectus.

Et

Et idè verberare aliquem non licet, nisi habenti potestatem aliquam super illum, qui verberatur. Et quia filius subditur potestati patris, & seruus potestati domini: licitè potest verberare pater filium, & dominus seruum causa correctionis & disciplinæ.

li. 2. c. 13
primum à
prin. 10. 6

Ad primum ergo dicendum, quòd cum ira sit appetitus vindictæ, præcipuè concitatur ira, cum aliquis se reputat læsum iniuste, ut patet per Philosoph. in 2. Rhetoricæ*. Et idè per hoc quòd patribus interdicitur, ne filios ad iracundiam prouocent, non prohibetur quin filios verberent causa disciplinæ: sed quòd non immoderatè eos affigant verberibus. Quòd verò indicitur dominis, quòd remittant seruis minas, potest dupliciter intelligi. Vno modo, ut remissè minis vtantur: quod pertinet ad moderacionem disciplinæ. Alio modo, ut aliquis non semper impleat quod comminatus est: quod pertinet ad hoc, quòd iudicium quo quis comminatus est pœnam, quandoque per remissionis misericordiam temperetur.

Ad secundum dicendum, quòd maior potestas maiorem debet habere coactionem. Sicut autem ciuitas est perfecta communitas, ita princeps ciuitatis habet perfectam potestatem coercendi. Et idè potest infligere pœnas irreparabiles, scilicet occisionis vel mutilationis. Pater autem & dominus, qui præfunt familiæ domesticæ, quæ est imperfecta communitas, habent imperfectam potestatem coercendi, secundum leuiiores pœnas, quæ non inferunt irreparabile nocumentum. Et huiusmodi est verberatio.

Ad tertium dicendum, quòd exhibere disciplinam volenti, cuiuslibet licet. Sed disciplinam nolenti adhibere, est solum eius, cui alterius cura committitur. Et ad hoc pertinet aliquem verberibus castigare.